

[Poul Møller.]

nationalbanken inden opkøbet af disse obligationer, men at nationalbanken siden har henvendt sig til ministeren herom. I den anledning vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om han vil være enig med mig i, eller om han kan give et tilsagn i folketinget om, at han i fremtiden ved lignende obligationskøb for statsejede midler eller for statsfonds vil rådføre sig med nationalbanken, der skal pleje obligationsmarkedet her i landet.

Finansministeren (Kampmann): Der er jo mange statsinstitutioner, der køber obligationer fra tid til anden, og at forhandle med nationalbanken om enhver transaktion på dette område tror jeg ikke vil være praktisk. Med hensyn til postgiro-fonden har vi aftalt med nationalbanken, at købene skal foregå mere jævnt i fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om afsætning af danske landbrugsvarer.

Valgt blev: *Carl Petersen, Ditlevsen, Einer-Jensen, Poul Hansen (Svendborg), Hjortnæs, Lund Jensen, Chr. Thomsen, Kirkegaard, Kristian Kristensen, Jens Chr. Christensen, Anders Andersen, N. Chr. Christensen, Niels Eriksen, Harald Nielsen, H. C. Toft, Poul Møller og Poul Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Københavns frihavn.

(Første behandling findes i tidenden sp. 514, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 493).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lars M. Olsen: Af betænkningen vil det fremgå, at udvalget har modtaget en henvendelse fra Dampskibsrederiet C. K. Hansen. Da det ikke er nævnt i betænkningen, hvad henvendelsen går ud på, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om den.

I følge den praksis, der har eksisteret for Københavns frihavn, har den siden sin start haft eneret til udnyttelse af stevedorevirksomheden i frihavnen. Nævnte virksomhed, C. K. Hansen, har henvendt sig til udvalget med klage over den ny bestemmelse, som er optaget i lovforslaget, og hvorefter det nu lovmæssigt bliver fastslået, at frihavnen har denne eneret, altså man lovfæster den praksis, som ikke tidligere var nedfældet i loven. Udvalget har imidlertid efter at have undersøgt sagen ment at måtte henholde sig til den bestemmelse, som findes i lovforslaget, især fordi det jo temmelig tydeligt fremgår af besvarelsenerne og for resten også af klagerens henvendelse, at der ikke er sket nogen udnyttelse i økonomisk henseende fra frihavnens side ved udøvelsen af stevedorevirksomheden.

I øvrigt har udvalget stillet en række spørgsmål vedrørende de nye forhold, som frihavnen kommer til at stå over for efter Danmarks tilslutning til de syv og den begyndende liberalisering, der finder sted inden for dollarområdet, inden for GATT-området. Udvalget har spurgt ministeren for offentlige arbejder, hvilken virkning dette kan tænkes at få for frihavnen fremover, og man har også spurgt, om ikke det ville være hensigtsmæssigt, at der blev indrettet flere frihavne i vort land, og der er her ganske konkret peget på en frihavn i Nordjylland. Af de besvarelsener, der på dette område foreligger, fremgår det imidlertid, at der ikke over for ministeriet har været rejst konkret ønske i den retning, og at man, så vidt det i øjeblikket kan skønnes, sikkert ikke har tilstrækkelige arealer til sådanne udvidelser, rent bortset fra at investeringerne vil være særdeles kostbare.

Endvidere har udvalget spurgt, om Danmarks indtræden i det ydre frihandelsom-

[Lars M. Olsen.]

råde ikke vil gøre oprettelsen af flere frihavne aktuel af hensyn til konkurrencen bl. a. med svenske havne. Ministeriet peger imidlertid på, at man ikke kan se, at noget sådant vil være tilfældet, og navnlig fremhæves det, at den virksomhed, som frihavnen på produktionsområdet har haft, sandsynligvis vil aftage meget stærkt i den kommende tid.

Endelig har udvalget spurgt, om man ikke regner med, at udenlandsk kapital i højere grad end tidligere vil få interesse på de områder, vi nu taler om; men i fortsættelse af besvarelsen af det foregående spørgsmål peger ministeriet på ny på, at industriel virksomhed i frihavnen formentlig vil være stærkt aftagende fremover. I øvrigt kan man fastslå, at Københavns frihavn som industrielt område aldrig har fået nogen væsentlig betydning, og med den udvikling, der ligger forude, må man altså regne med en stærkt aftagende betydning.

Endelig har udvalget rejst spørgsmål vedrørende en række problemer, der har relation til de særlige vanskeligheder, der kan være på visse områder med import, respektive eksport. Da disse spørgsmål jo ikke direkte vedrører dette lovforslag, har de bl. a. været rejst i det udvalg, der var nedsat til behandling af toldlovsforslaget, og hvis jeg ikke husker fejl, har den højtærede finansminister lovet til sin tid at fremkomme med en besvarelse angående de problemer, der på dette område har været rejst.

Jeg kan med disse ord indstille lovforslaget med den foreslåede ændring til vedtagelse i det høje ting.

Axel Kristensen: Ved lovforslagets første behandling rejste jeg som ordfører for venstre spørgsmålet om en anden administration af valutabestemmelser og kontrol ved frihavnen som det væsentlige spørgsmål for os, idet der i selve koncessionsspørgsmålet ikke synes at være nogen problemer. Vi har under den behandling, der har været af toldloven og valutalovent, fået vore ønsker opfyldt, og vi kan derfor anbefale at stemme for lovforslaget.

Weikop: Således som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen sagde, er man under for-

handlingerne i udvalget nået frem til, at alle er enige om, at Københavns frihavn skal være en egentlig frihavn; selv om dette spørgsmål ikke var indeholdt i selve lovforslaget, er jeg enig med det ærede medlem hr. Axel Kristensen i, at det er et meget vigtigt spørgsmål. Det er blevet meget grundigt belyst under forhandlingerne, og der findes jo også en redegørelse for det som bilag til betænkningen. Man kan naturligvis ikke komme helt uden om, at der stadig væk vil være adskillige vanskeligheder med hensyn til valutafrigørelse, og vel heller ikke, at der et stykke tid endnu udstedes for mange attester og måske også udøves en kontrol, som man må håbe vil blive afviklet i det omfang, det overhovedet er muligt, således at formålet med en frihavn i så vid udstrækning som muligt bliver nået.

Det er ikke i særlig grad toldbestemmelserne, der giver hindringerne; det er stort set således, at toldvæsenet først træder ind, om jeg så må sige, ved udgangen af frihavnen, ved toldportene, men at man naturligvis, kan jeg godt føje til, for så vidt det drejer sig om højtbeskattede varer, må have visse kontrolregler. Jeg er enig i, at det, vi har fået ud af udvalgsarbejdet, er, at man vil tilstræbe at gøre frihavnen til en virkelig frihavn, således at hele den transithandel, som vi i høj grad ønsker at have, kan udvides i betydelig grad. Vi ser med tilfredshed på, at koncessionens varighed bliver ændret fra 25 til 40 år. Vi tror, at det i enhver henseende er rigtigt for at kunne træffe langtidsdispositioner i Københavns frihavn.

Jeg skal på mit partis vegne, som vi også har gjort det i udvalget, anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Lannung: Også jeg vil anbefale det stillede ændringsforslag, da jeg finder det rimeligt og velbegrundet, at koncessionsperioden forlænges til de 40 år. Jeg kan også udtale min tilfredshed med de på udvalgets spørgsmål modtagne svar.

Jeg er enig i, at vi må regne med, at afviklingen af importrestriktionerne vil føre til, at folk udefra, der kunne tænke sig at investere her i landet og placere produktionsvirksomheder her, i fremtiden for så vidt vil have mindre interesse i at oprette

[Lannung.]

disse i frihavnen, og noget tilsvarende vil gøre sig gældende i andre lande under frihandelssammenslutningen; men jeg vil samtidig fremhæve, at toldforholdene, som de sandsynligvis vil forme sig indtil videre, til stadighed vil kunne opfordre producenter fra de seks og fra lande uden for frihandels-sammenslutningen til at investere i frihavnen, et forhold, som det er naturligt at regne med.

I øvrigt skal jeg udtale håbet om, at den ny lov må blive til gavn for frihavnen og for dansk erhvervsliv.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe kan tiltræde det af udvalget stillede ændringsforslag om at forlænge konces-sionsperioden fra 25 år til 40 år.

Vi rejste ved første behandling spørgs-målet om muligheden for også i andre byer i Danmark at indrette frihavne, særlig i de store jyske byer Ålborg og Århus. Spørgs-målet er blevet undersøgt i udvalget, og man har erklæret, at der ikke fra disse store byer foreligger henvendelser herom. Hertil har ministeren føjet den bemærk-ning, at man, for så vidt sådanne henven-delser skulle komme til at foreligge, vil se på spørgsmålet. Det er vi sådan set til-freds med, og vi vil derfor stemme for lovfor-slaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Lind-berg): Der har ikke her ved sagens anden behandling været rettet direkte spørgsmål til mig. Jeg vil derfor kun takke udvalget for den enstemmige tilslutning til lovfor-slaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-3, ændringsforslaget, § 4, således ændret, og §§ 5-8 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden for-nyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er ved-taget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til boligministeren af Axel Kristensen, Erik Eriksen, Lorentzen, Poul Møller, Sønderup, Adolph Sørensen, Poul Sørensen og Thestrup. („Vil ministeren give en begrundelse for det ved bekendtgørelse af 27. februar 1960 iværksatte byggestop, herunder hvilken indflydelse administra-tionen af byggestøtteleven har haft på den opståede situation?

Efter hvilke principper tænker mini-steren sig de kommende bestemmelser ud-formet?“).

Ordføreren for forespørgerne (Axel Kri-stensen): Den forespørgsel, der her er stillet af partierne venstre og det konser-vative folkeparti, trænger ikke til nogen lang begrundelse.

For godt et år siden vedtog det høje ting en ny boligstøttelew, der tilstræbte den ændring, at man skulle forlade den hidtidige form for finansiering, eventuelt med statsgaranti, for herved at skabe frihed for byggeriet. Det måtte være klart for enhver, at skiftet fra det ene system til det andet kunne give vanskeligheder. Alligevel er det sikkert kommet som en overraskelse for mange, at vi på dette felt skulle få skabt en betydelig inflation med virkninger langt ud over det direkte byg-geri, og at inflationskilden er så stor, at den højtærede boligminister har set sig nødsaget til at udstede byggestop for at få tid til at udarbejde regler for regulering af byggeriets tempo.

Den højtærede boligminister tog sig god tid til at udarbejde den nugældende lov, og han har fremfor nogen haft mulighed for at følge udviklingen og øve indflydelse på den. Alligevel blev der intet gjort for at modvirke den stigende inflation. Sidste år og hele vinteren gik med. Først umiddel-bart før byggesæsonens påbegyndelse greb man ind med et midlertidigt stop, som må skabe forvirring og tab i erhvervslivet, og man havde ikke de regler klar, som man ville bruge. Det hele forekommer med et mildt udtryk meget tilfældigt og meget uovervejet, og vore spørgsmål om en saglig begrundelse for stoppet, om en redegørelse for den forudgående administration, om oplysninger om hovedprincipperne for de